

Posudek závěrečné práce diplomové/bakalářské*

Jméno autora práce a studijní obor: Bc. Kateřina Barillová, Učitelství výtvarné výchovy pro ZUŠ a SŠ

Název práce, rok zpracování: **Tvorba ekologických pytlíků na potraviny, 2019**

Vedoucí závěrečné práce: akad. mal. Gabriela Nováková, Ph.D.

Oponent závěrečné práce: PhDr. Vlastimil Havlík, Ph.D.

Kriteria hodnocení:	hodnocení:			
1. Téma: celková náročnost a původnost tématu	0	1	2	3
2. Zadání: míra respektování, odůvodnění případných odchylek od zadání	0	1	2	3
3. Struktura práce: logika členění jednotlivých částí	0	1	2	3
4. Obsah práce: kvalita, náročnost a originalita řešení úkolu	0	1	2	3
5. Kvalita: respektování stanovené normy / rozsahu	0	1	2	3
6. Vyjadřovací prostředky: úroveň jazykového / výtvarného vyjádření	0	1	2	3
7. Formální kvality textu: míra respektování normy, stylistika a gramatika	0	1	2	3
8. Práce s literaturou: kvalita a kvantita, etika práce s literaturou	0	1	2	3
9. Vizuální kvalita práce: úroveň grafické úpravy / adjustace a prezentace	0	1	2	3
10. Přínos pro obor: splnění cílů práce, autorský přínos	0	1	2	3

Počet bodů a klasifikace:

22

Shrnutí a závěr:

Autorka diplomové práce (DP) projevuje o ekologickou problematiku zájem již delší čas. Věnovala jí i svoji přínosnou bakalářskou práci (2016) zaměřenou na ekologické pohřbívání lidí. V případě DP se soustředila na odpady a jejich recyklaci a na ekologické obaly.

Studentčina práce je rozčleněna na teoretickou, pedagogickou a praktickou část, což mělo být podle mého názoru zřetelně vyznačeno i v Obsahu DP. Práce sestává z osmi kapitol.

Teoretická část DP patří tématům odpad a jeho dopad na životní prostředí (kap. 1), recyklace (kap. 2), odpad a recyklace v umění (kap. 3) a výstavy a symposia na téma recyklace (kap. 4).

K teoretické části mám následující poznámky a výhrady:

- podíl automobilové dopravy na znečištění ovzduší je bezpochyby značný, v kategorii dopravy však představuje srovnatelnou ekologickou zátěž doprava letecká (s. 10–11)
- ekologicky se musí chovat nejenom firmy a podnikatelé, ale všichni lidé (s. 12)
- do energetických zdrojů patří suroviny a obnovitelné zdroje energie; suroviny se dělí na fosilní paliva (uhlí, ropa, zemní plyn) a zdroje jaderné energie (uran, plutonium ...); k obnovitelným zdrojům energie patří energie slunce, větru, vody, půdy, biomasy, energie přílivu nebo energie geotermální (s. 16)
- v kapitole 3 „Téma odpad a recyklace v umění“, respektive v podkapitole 3.2 „Téma recyklace a odpadu v současném umění“ (jejich názvy by měly být podle mého názoru doplněny slovy „... a architektuře“) postrádám typologii (pokud o ni) přístupu vybraných umělců a architektů k danému tématu; studentka v práci uvádí a) autory projektů, happeningů, instalací (Schult, Segal, Kintera), b) autory konkrétních děl – soch, objektů, obrazů, tapiserií, fotografií, koláží, asambláží, děl užitého umění ... (Janoušková, Pištěk, Richterová), c) architektky (Reynolds)
- Hanse-Jürgena Schulta autorka považuje za průkopníka ekologického umění (s. 18); s tím však nemohu souhlasit, neboť pojem „ekologické umění“ je pojímán velmi obecně a široce, viz např.

[https://wikisofia.cz/wiki/Ekologie, biotechnologie, nanotechnologie a nov%C3%A9 v%C3%BDzvy pro kulturu a um%C4%9Bn%C3%AD/old](https://wikisofia.cz/wiki/Ekologie,_biotechnologie,_nanotechnologie_a_nov%C3%A9_v%C3%BDzvy_pro_kulturu_a_um%C4%9Bn%C3%AD/old)

- oddíl 3.2.5.2 by podle mého názoru měl být nazván „Spolupráce s filmovou tvorbou“ nebo „Spolupráce s filmem“, nikoli „Spolupráce s filmovým průmyslem“ (s. 38)

Pedagogickou část DP (kap. 5) studentka věnovala tématu environmentální výchovy. Autorka ji podle mého názoru nezpracovala přehledně a jasně. V její úvodní části bohužel srozumitelně a stručně neuvedla, čemu, respektive čemu všemu, je jí navržená výtvarně didaktická řada věnována, nedokázala zobecnit obsah řady (ekologie – odpady, tvorba objektu, výtvarník Hans-Jürgen Schult a realizace jeho happeningu Srdce z odpadů, grafické techniky, vyzkoušení si materiálového tisku a tisku na látku určenou k výrobě ekologického pytlíku na potraviny vlastnoručně vyrobeným bramborovým tiskátkem, návrh textilního dezénu a osvojení si základů perokresby, instalace výsledků materiálového tisku). Pojem výtvarně didaktická řada navíc v úvodu pedagogické části (s. 58) zaměňuje za pojem „projekt“.

K pedagogické části mám ještě následující poznámky a výhrady:

- autorka na s. 58 uvádí „*Každý vyučovací blok bude odpovídat tříhodinové výuce*“. S kolika bloky v jí navržené výtvarně didaktické řadě počítá (tj. s šesti bloky) se však čtenář dozví až na s. 60

- v úvodu pedagogické části je uvedeno, že „*bude probíhat seznámení s mnohými současnými umělci*“, kteří ve své tvorbě využívají recyklované materiály nebo pracují přímo s odpadem.“ (s. 59); v následujících popisech vyučovacích bloků je však zmíněn pouze Hans-Jürgen Schult (s. 62), v textu navíc dvakrát uvedený pod nesprávným pseudonymem HA Shult a jednou pod pseudonymem HA Schult

- pátý vyučovací blok je podle mého názoru nevhodně nazván “Budoucí pytlík na potraviny” (Obsah, s. 60 a 67); vhodnější by byl název “Látka na pytlík na potraviny” nebo “Tisk látky na potraviny”

- oddíl 5.2.6 (správně 5.1.6) měl být dle svého názvu “Instalace” věnován obecně problematice instalace výtvarných prací a konkrétně instalaci žákovských prací vzniklých materiálovým tiskem; v textu je však zmíněna i specifická problematika výstavní vernisáže (s. 68–69); oddíl by měl proto podle mého názoru být nazván “Instalace a vernisáž”

V **praktické části** DP studentka pojednává o vlastních návrzích a vytvoření devíti potištěných pytlíků utkaných z bambusové příze v cirkasové vazbě. Soubor sestává ze třech kolekcí pytlíků různé velikosti. Pytlíky příslušné kolekce jsou ozdobeny příbuznými motivy ve shodné barevnosti. Autorka se pro motivy dezénů nechala inspirovat (nepříliš originálně) rostlinnou říší (kolekce Planter), moři a oceány (kolekce Havet) a podzemím (kolekce Jordisk). Motivy dezénů pytlíků inspirované rostlinnou říší a moři a oceány působí sice kultivovaně, ale nijak originálně. V případě rostlinné říše jsou to svazečky rostlin, respektive listů a listy vytištěné technikou monotypu, v případě moří a oceánů detaily spjaté s mořskými ježky a chobotnicemi a chaluhy vytištěné technikou linorytu. V případě inspirace podzemím autorka pracovala, ovšem zprostředkovaně, s drobnými odpadky z plastu (vyráběného z ropy nacházející se v podzemí) - s brčky, míchátky na kávu a s víčky na kelímky na kávu (odpadky autorka posbírala během jednoho víkendu v prostorách kina, ve kterém pracuje jako brigádnice). Dezény pomocí nich vytvořila prostřednictvím materiálového tisku. Považuji je za nápadité a originální. V případě použití brček však není podle mého názoru materiál, ze kterého se tisklo, patrný. Domnívám se navíc, že v případě kolekce, motivy jejichž dezénů byly inspirovány podzemím, je ekologický aspekt dezénů zřejmý pouze předem informovaným.

Podobně jako v případě pedagogické části se studentka měla podle mého názoru ve vstupním textu, nazvaném nepříliš výstižně “Proces navrhování” (kap. 6), věnovat celkově okolnostem spjatým s navrhováním a výrobou pytlíků a ne pouze ideovými zdroji vytvoření ekologických pytlíků a okrajově motivy jejich dezénů. Dodávám, že autorka se v praktické části DP postupně věnuje zmíněným ideovým zdrojům, navrhování dezénů a zkušebním tiskům (kap. 6 s podkapitolami a jejich oddíly), následně, v kapitole s nešťastně zvoleným názvem “Technická dokumentace” výrobě tkaniny třech různých velikostí, stručně potiskování tkaniny, šití pytlíků z vyrobené tkaniny a možnému použití a údržbě pytlíků (kap. 7 s podkapitolami a jejich oddíly).

V ne zcela vhodně nazvané kapitole “Realizace” (kap. 8) se nachází obrazová příloha, věnovaná reprodukcím fotografií vytvořených pytlíků. Další reprodukce ilustračního, doprovodného charakteru studentka umístila přímo do textu.

Součástí DP je soupis literatury, internetových zdrojů a reprodukcí fotografií použitých v textu a v obrazové příloze.

Text práce je zatížen drobnými stylistickými a jazykovými chybami a překlepy, a to i u citací (!). K formálním nedostatkům práce patří skutečnost, že autorka u citací titulů odkazuje na příslušné místo v textu číslem strany a zkratkou s. za ním (např. 13 s.), tak se však označuje celkový počet stran citovaného zdroje. Na příslušné místo je třeba odkázat zkratkou „s.“ před číslem (např. s. 13). Místo označování reprodukcí autorčiných snímků slovem „Zdroj vlastní“ má být správně „Zdroj: foto K. Barillová“. První dvě věty druhého odstavce na s. 47 jsou zřejmě citací. Nejsou však napsány kurzívou a v uvozovkách, podobně jako jiné citace DP. Část DP s názvem Instalace měla být označena 5.1.6, nikoli 5.2.6 (Obsah a s. 68). Práce obsahuje rovněž nedostatky věcného charakteru. Na většinu z nich jsem upozornil výše, dalších se týkají níže uvedené otázky.

Otázky:

1. Na s. 26 DP konstatujete, že G. Segal dokáže „*díky svému vzdělání ... ve svém díle přistupovat k tvorbě z pohledu sociologa.*“ Jaké vzdělání máte na mysli?
2. Ve kterém roce, ve kterých letech, strávila V. Richterová 6 měsíců stipendijního pobytu na Ecole Nationale des Arts Décoratifs v Paříži? Píšete, že školu navštěvovala koncem 80. let (ke s. 39).
3. Na s. 42 DP píšete o účasti V. Richterové na XII. Bienále v Havaně. Nenapsala jste však, čemu bylo bienále věnováno a co se na něm výtvarnice vystavovala.
4. Kdy bylo podle Vašeho názoru kombinování částí starého odloženého oblečení považováno za lidovou tvorbu (ke s. 51)?
5. Jaký je rozdíl mezi výtvarnou (výtvarně didaktickou) řadou a výtvarným projektem (projektem) (ke s. 58)?
6. Proč jste se rozhodla látku na pytlíky utkat ve vazbě cirkas (s. 81)? Tkaniny utkané v této vazbě jsou robustní, používají se na pevné, „těžké“ tkaniny. Nestačilo by na výrobu pytlíků na potraviny klasické bavlněné nebo lněné plátno?
7. Vaše práce se nese v ekologickém duchu, preferujete přírodní materiály. K tisku jste však použila syntetické barvy (s. 88). Zvážila jste možnost použít barvy přírodní nebo přírodního charakteru?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení

PhDr. Vlastimil Havlík, Ph.D.
Předměřice nad Labem 7.8.2019

Vedoucí/**oponent*** bakalářské/diplomové práce*
(*správnou variantu zvýrazněte)

Podpis:

Vysvětlivky:

V každé kategorii lze udělit max. 3 body Hodnocení: **A** = 30-27 bodů, **B** = 26-23 bodů, **C** = 22-18 bodů, **D** = 17-14, **E** = 13-10, **F** = 9 a méně, práce je neúspěšná.

Označte v jednotlivých kategoriích stupeň hodnocení (vyznačením příslušné číslice tučně, nebo zaškrtnutím) a v závěrečném „Shrnutí a závěr“ cca v pěti řádcích plynulého textu zdůrazněte hlavní kvality resp. nedostatky práce.

Oponent navrhne dva tematické okruhy nebo dvě otázky k diskusi při obhajobě. Na závěr napište, zda práci doporučujete k obhajobě. Vytiskněte dvakrát! Připojte podpis a vlastní rukou dopište stupeň celkového hodnocení. Oba vlastnoručně podepsané originály odevzdejte na sekretariát katedry výtvarné kultury a textilní tvorby. Externí vedoucí či oponenti zasílají posudek na sekretariát katedry i v elektronické verzi.